

სოციალისტ-ფერალისტი

შაბათი აპრილის 9

1921 წ.

კომუნისტური პარტია
წასი 50 მანეთი

რედაქციის მისამართი:
დამფუძნებელი კრების ქ. № 6
ტელეფონი 12-29

ფერალისტი

მიიღება ხალხი მოწარა
სოციალისტ-ფერალისტი
სახლში მიტანილ გაზეთი ღირს თვეში 1500 მან.

გ ა ზ ე თ
„სოციალისტ-ფერალისტი“-ს
კანტორა სთხოვს ყველა დაწესებულებებს, რომ გაზეთისთვის მიჰმართონ პირდაპირ კანტორას, რადგანაც ექსპედიციის ფილიალებში მხოლოდ კვლევის განყოფილება იმყოფება.

კონსტანტინე (კონსტ) პოლიავსკის კვირბრძოლის
საფლავზე—მისი სული მოსახსენებლად. 750

ბათს, აპრილის 9-ს 11 საათზე დიდძალი ღვთისმშობლის ეკლესიაში დახვდით იქნება ორმოცი დღის გარდაცვალებისა, წირვა და პანაშვილი
გიორგი (გიგო) ალაქანდრას ძის მგალობლისთვის
რასაც აუწყებენ ნათესავთ და ნაცნობთ მწუხარებით აღუჭურვილნი: მეუღლე თამარა აღუქვანდრის ასული, შვილები ნინო და მაკო მგალობლის-შვილები. 747

მეუღლე ალექსანდრე სამია ძე შვილებით დ ვით, გიორგი, ვლადიმერ, ალექსანდრე, ნიკოლაი, ვლადიმერ და მარია ნაპლევი და რძლები თამარა და სოფია ხალაძისა და აუწყებენ ნათესავს და ნაცნობს, რომ კვირას, აპრილის 10-ს, გადახდით იქნება ორმოცი დღის წირვა და პანაშვილი ნიკოლოზის ეკლესიაში
ქეთევან ივანეს ასული ხმაღაძისა
სული მოსახსენებლად. 756

სახალხო სახლთან არსებულ ქართულ წარმოდგენებს მართველი წრე აუწყებს საზოგადოებას ძვირფას მასწავლებლის წირის რეჟისორის
კონსტანტინე (კონსტ) პოლიავსკის შათირიშვილის
გარდაცვალებას. პანაშვილი ხალაძის 6 საათზე ქვეშეთის წმ. გიორგის ეკლესიაში დაკრძალვა კვირას ამა წლის აპრილის 10. 753

სახლშიყო დოაძის თეატრის დირექტორი, რეჟისორი და მანერობი აუწყებენ საქართველოს მოქალაქეთ მსახიობისა და სახალხო სახლის რეჟისორის
კოტე შათირიშვილის
გარდაცვალებას. პანაშვილი დღეს, აპრილის 9 ს საღამოს 6 საათზე დაკრძალვა კვირას, აპრილის 10-ს 12 საათზე ვერის სასაფლაოზე ქვეშეთის ეკლესიის წირვისა და პანაშვილის შერდგა. 8

აპრილის 10 ს ვერის წმიდა ნიკოლოზის ეკლესიაში გარდახდით იქნება წლის თვეში პანაშვილი განსვენებულ
ვლადიმერ სიმონის ასული ს კლდიაშვილის
რასაც აუწყებენ ნათესავებს, მეგობრებს და ნაცნობებს დედა ელისაბედ კონსტანტინეს ასული კლდიაშვილისა და მარიამ სიმონის ასული გელაგანისა და სიძე სამსონ ჯანსოყის ძე გელაგანი. პანაშვილი დაიწყება 12 საათზე. 754

დამფუძნებელი მეუღლე მისი ცოტა მეხილის ასული შვილით მარკოთი გრიგოლიანი მწუხარებით აუწყებენ ნათესავთ და მეგობრებთ რომ კვირას, აპრილის 10-ს გადახდით იქნება პანაშვილი უფროსის მეუღლის.
სერაფიმე მალიშონის კე ბრიგოლიანის
სული მოსახსენებლად. დასწყისი შუადღის 1 საათზე. 751

ფურცლები
ამიერ-კავკასიის ორიენტაცია.
საბჭოთა სისტემის აღიარება საქართველოში იწყებს ძირითადი ხასიათის ცვლილებებს ჩვენი საზოგადოებაში. ინტერესი და ილუზია ყველა ის რასაც აღზრდით და ისტორიით შეგვიჩვიეთ, ცხოვრების სასტიკს აინამდვილეს უნდა დაუხსლოთ ის ბრწყინვალე იდეები, რომელსაც აღფრთოვანებდა ჩვენი შვილები, ჩვენს სიყვარულს და ბრძოლას.
გამოცხვენს თუ არა ჩვენა წმიდათა წმიდათა ცხოვრება, შევსდებით თუ არა ბაღს, გადავშალოთ ის სამოთხე, რომელსაც უკადგებდით?—უნდა ით, მომავალი გვიჩვენებს ყოველივეს.
ახალს მხოლოდ ის შემთხვევაში მივიღებთ თუ ძველებს უარყოფთ, თუ დავანგრევთ ფუძემდებ, მთავალ ჩვეულებას და აღაღებთ. ე. ნგრევა ძველი წყობილებისა—თავდებია ახალი შექმნისა, მაგრამ ჩვენ უნდა ერთგვარი სიფრთხილე გვმართებს ზოგი დიდი საკითხებზე გადაწყვეტის დროს, არის ზოგიერთი უფლებრივი ნორმები ხანგრძლივი ბრძოლის პროცესში მიღებული, ხალხს მიერ შესისხლბორცებული, უზენაესი ხასიათის, დამფარავი ყველა საზოგადოებრივი საკითხისა, რომელსაც ქმნის არა მარტო მშობელ ხალხის კოლექტიური ნებისყოფა, არამედ რომელიც ყოველმანათიან მოხაზილებას (რავალი უცხო სახელმწიფოც, ან ასეთი უზენაესი ხოთის ერთი-ბელის დავებით მოხლა—შეუძლებელია. ეს უზენაესი ნორმა განლაგდეს ამ ენადა საქართველოს დამოუკიდებლობის საკითხზე.
ვინ შექნა საქართველოს დამოუკიდებლობა? მენშევიკებმა?—არა, ფედერალისტებმა?—არა, საქართველოს დამოუკიდებლობა შექმნა ყველამ, მთელმა ჩვენმა ხალხმა, დიდმა, პატრონმა, ქალმა, ვაჟმა, მიწის მუშამ, სოფელადამ, მხატვარმა, მკვლევარმა. საქართველოს დამოუკიდებლობა—დღევანდელ ყოველ ქართველს სულია, გრძობაა, იმედია, სასოებაა. კიდევ მეტი, საქართველოს დამოუკიდებლობას მტკიცე ბეჭედი და ასო ეგრეთვეს მრავალსა სახელმწიფოთ, საქართველოს დამოუკიდებლობას ხის ლენინსა, რუსის ხალხის მშვენიერ, ესე იგი, საქართველოს—საერთაშორისო ღირებულების სუვერენული სახელმწიფოა და არავის არ აქვს უფლება ამ სახელმწიფოს ძირი გაუთხაროს, საფუძველი შეუშატოს სიმამრენი მოუშალოს.
არაინ ჩვენში ადამიანები, რომელდაც ყოველივე ეს მიანიხთ უმნიშვნელო ფაქტად, ზოგიერთი ამათვანი ხშირად იმ დიდი რევოლუციონერის სახელსაც ეყარებო რომელსაც ლენინი ეწოდებო, მაგრამ იციან თუ არა მათ, რომ ლენინს ერთხელაც არ მოსვლია თავში საქართველოს სუვერენობას ააგლიჯოს ის ბეჭედი, რომელდაც მან ყველაზე ადრე დასვა საქართველოს? ვინ არ იცის და არ იცნობს ლენინის იმ ტილეგრამას, რომლითაც იგი საქართველოს რევკომს მოაგონებდა საქართველოს საერთაშორისო მდგომარეობის განსაკუთრებულ ხასიათს.

რაზია საქმე?
„პრავდა გრუზია“ № 31 მოწინავე წერილში არკვევს საბჭოთა რესპუბლიკების მუქარა კავშირის საჭიროებას და ამბობს: „საბჭოთა რესპუბლიკების ფედერაცია უკვე მომზადი ფაქტია.“
„კომუნისტი“ კი იმავე 7 აპრილის № 30-ში წერილში „დამოუკიდებლობა“ ეხება საქართველოს დამოუკიდებლობას და ასე დასკვნის: „მენშევიკებთან ერთად მოკვდა ფაქტიურად თავისუფალი და დამოუკიდებელი საქართველო და ახლა საქართველო, როგორც მშრომელთა სახელმწიფო, ნამდვილად დამოუკიდებელი და სუვერენული.“
ჩვენ ვკითხვართ: ვის დაუფროთ?

ახალ საზღვართან.

რევოლუციის ხანაში შეტად ძნელია ამო თუ იმ საკითხის შესახებ კავშირეტიკური პასუხის გაცემა. ახალ-ახალი შემთხვევები თუ მონახდენი სიორადილი და ძნელ მასალას იძლევიან ტექნიკის თუ პრინციპის შესაფასებლად, ან და წესამართავად. თუმცა ისიც უნდა ითქვას, რომ რევოლუცია არის უძრავი მასწავლებელი. დრო დაკვირვება არ სჭარბდება იმის დანახვას, თუ რა და საფუძველიანად ათავისუფლებს ჩვენს რევოლუციონერს საზოგადოებას ახალ-ახალ მოვლენებს და აქეთებინებს იმ საქმეს, რაზედაც რევოლუციონერმა ოცნებობს თუ გაგებდადით. ამის საუკეთესო საბუთი დღევანდელი ქვეყნის დიდი ძვრება და ის მებრძოლოებრივი, რომელნიც საოცარი აჩქარებით სცვლიან ერთი მეორეს. ხილს სადაც არის სწავლა, ექუნდა იყვას გამოყენება.
გამოყენებული კი—ადამიანი, როგორც ისტორიულ პროცესის უმთავრესი რეაქტორი აგენტი. საკითხია: რა გავჩვენა რევოლუციონერს, რა გავკეთებდეს, რა გავსაბუქებდეს ვინ დაგვანა? რთული კითხვები არაინ, მაგრამ თუ გავითვალისწინებთ იმ მთავარ ღრმს, რომელსაც უტრიალებს კაცობრიობის აზრი და ხელი, თუ შევიწვავით რევოლუციის მთავარ ძირეულ, შემოდ დასმულ კითხვების პასუხებზე თვის-თავად მორცხვით.
დღევანდელი სოციალ-პოლიტიკური ბრძოლისა და შემოქმედების დიდი აგენტი—მშრომელი ხალხია. ამ კაცობრიობის დიდმა ნაწილმა კარგა ხანია რაც დაიწყო ბრძოლა, და აი, უკვე მივიღეთ იმ ხანაში, როდესაც ძველი იდეოლოგიის კონტრეტივი რეალიზაციის მოთხოვნა, როდესაც სინამდვილე დაგზნები თეორიების პრაქტიკულ გამოყენებას გვიბრძანებს.
ისტორიულ კიბის შემდეგ საფეხურებზე ასულთ, აღარ გამოგადგება ძველი პასუხებით დაკმაყოფილება. ცხოვრება წინ მიდის, ყოველგვარი საზოგადოებრივი მოვლენა ახალ-ახალ სახეებს იღებს, და მხოლოდ და შემოქმედებისთვისაც ახალი პოზიციები ჩნდებიან.
„მუშათა ბატალიონების ყრუ ფეხის ნმა“ უკვე გადიტვა სალაშქრო მარშად, რასაც ხელს უწყობს დროის ზოგადი პირობები.
თანამედროვე კაცობრიობის ცხოვრება დაკმაყოფილია, ინტენსიური, ნერვიულია ჩვენი საუკუნე, დაუდგარი, აჩქარებული. ცხოვრების ყველა ფორმა უნდა მოხდეს იერს ატარებს, როგორც ეკონომიური, ისე პოლიტიკური—ინტელექტუალური სფეროები დაიდუნენ ამ თვისებებით.

ჩვენ ხალხის შეგნება აღზრდილია საქართველოს რესპუბლიკისთან. ჩვენ შეგვიძლია დღეს დავამსხვრიოთ საქართველოს დამოუკიდებლობის კრები, მაგრამ ჩვენი ხალხი და მისი შვილები ჩვენი ნაჯახის ყოველ ცემას უთვალთვლებს და ნაჯახის ყოველ ტრიკოსს ცრემლად და ბოლმად დაიგულებს თუ ნაჯახის მუშაობა დაანგრევს ქართველ ხალხის საზღვარს და მე დღეს ვატი, ვატი თუ ვცხოვრობ ხალხთან და ხალხში, რომ საქართველოს დამოუკიდებლობა ყოველ ჩვენი მუშის ტვინი და სულია, ამ იდეას ვერ უშვებთ ხალხს თვდაც ნაკუწ-ნაკუწად ვაქცოთ მისი ფაზიკური სხეული.

დის, ჩვენ ამ გვეკარია დიდი სიფრთხილე, სამუშაოდ, ეს სიფრთხილე არა ჩანს რუსულ გაზ. „პრავდა გრუზია“-ში. ამ გაზეთში იწყება წერილების წერა ნაცნობ ამიერ-კავკასიის ორიენტაციის სასარგებლოდ, ჩნდებიან ძალები, რომელნიც ცდილობენ შექმნან ამიერ-კავკასიის და კავკასიის ორიენტაცია ამგვარად გაართვიონ ის კვლევები, რომელნიც ქართველ ხალხს აუწყებია.

ჩვენ ვატი. ძალიან კარგადაც ვიცნობთ იმ მოვლენებს, რომლითაც ჩვენს დამოუკიდებლობას ებრძოდნენ „რუსოტიანოს“-ს (ლენინის ტერმინოლოგიათ) ძალები, ყუ უფრო გამოგვიკედლებს თავის დროზე, რომ დამოუკიდებლობა ანსუროდია, კოპერაცია უნდა იყოს ამიერ-კავკასიის, ვაქცოდა უდა იყოს ორსუათი, რკინის გზა უნდა დაიწეს კავკასიის, ასევე ტილეგრამები, სასამართლო და სხვა და სხვა.

განა ბოლოდამაც არ იცის, რომ რუსეთს დამოუკიდებლობა ოდნავდაც იტლს ათ უშის პირობის გზა დაუგავსიროს იერისს, პარიზს, რომ ყოველი ქვეყანა დამოუკიდებელია უკლებრივად მავ დროს, როგორც დამოუკიდებელი უკვე მიღება მრავალ საქმეში, მაგრამ ამ ყვეშირით არასოდეს გაუქოწყლეთ საბჭოთა ორგანიზაციები.

ჩვენთვის არ არის სეპარაცია ფაქტიში პირიქით, ყველასათვის ცხადია ამ საკითხზე ჩვენი აზრი, მაგრამ თუ შეხედულესაც არ უნდა გვერდეს საქართველოს სახელმწიფო უფრო ფორმაციებზე, საქართველოს სახელმწიფოებრივ ორგანიზაციას ჩვენ არ შეგვიძლია საშარე გაუთხაროთ, ჩვენ სამისო არც უფლება გვაქვს, ახუ მოვალეობა.

ყველა ვასაც სურს საქართველოს პოლიტიკურ სახეობაზე ილაპარაკოს, ჩვენ მათ ვუბნებთ: საქართველოს მთავარი საკითხი, საკითხი ასეთი თუ ისეთი ფორმალური სახეობისა—არის საკითხი მშობელი ხალხის მიერ არჩეული საბჭოებისა და ვიდრე არ შედგება საქართველოს ძალის-პატრონი, მუშათა პარლამენტი—საბჭო მანადის არავის შეუძლია დაარღვიოს ის ფორმა, რა შელიც დღემდე აქვს საქართველოს.
ეს ყველამ უნდა იცოდეს.

თედო დლონტი.

